

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงในหนทางของความรู้เท่านั้นที่ลูกมีมิตรแห่งสัจจะ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริง การอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหมายถึงการอยู่ในความเป็นมิตรแห่งสัจจะ
- คำถาม:** ทำไมเวลานี้ลูกๆ ถึงจำเป็นต้องมีมิตรแห่งสัจจะ?
- คำตอบ:** เพราะเพียงด้วยการอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัจกูรูเท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณที่ตาโมประธานจะกลับมาสะโตประธาน นั่นคือลูกสามารถเปลี่ยนจากนรกเกลียดเป็นสวयงาม ปราศจากความเป็นมิตรของสัจจะแล้วดวงวิญญาณที่อ่อนแอก็ไม่สามารถกลับมาเข้มแข็งได้ ด้วยความเป็นมิตรของพ่อ ดวงวิญญาณจะได้รับพลังของความบริสุทธิ์และเรือของพวกเขาจะข้ามฟากไปได้เป็นเวลา 21 ชาตเกิด

โอมซานติ ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ เพียงในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจรเท่านั้นที่ลูกๆ นั่งอยู่ในชุมนุมของสัจจะนี้ โลกไม่รู้ว่าชุมนุมของสัจจะนี้คืออะไร คำว่า “สัจจะ” (ความเป็นมิตรของสัจจะ) ได้ดำเนินมาตั้งแต่ครั้งบรรพกาล ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพูดว่า: เราไปที่สัจจะที่นี่ที่นั่น แท้จริงแล้วไม่มีใครไปยังสัจจะที่แท้จริงในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สัจจะเพียงเกิดขึ้นในหนทางของความรู้เท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ ดวงวิญญาณทั้งหลายกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริง ไม่มีที่อื่นใดที่วิญญาณจะนั่งในความเป็นมิตรของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครในพวกเขาที่แม้จะรู้จักพ่อ ถึงแม้ว่าพวกเขาพูดว่าเขาไปยังสัจจะ แต่พวกเขายังคงมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะไม่กลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ และเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของบাবาผู้ที่เป็นสัจจะ ไม่มีมนุษย์อื่นใดนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะได้ คำว่า “ความเป็นมิตรของสัจจะ” คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้น พ่อหนึ่งทีและอธิบายความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของ “ความเป็นมิตรของสัจจะ” ลูกดวงวิญญาณในขณะนี้กำลังนั่งอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นสัจจะ พ่อ คือพ่อที่จริงแท้ ครูที่จริงแท้ และกูรูที่จริงแท้ สิ่งนี้หมายความว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ และไม่ว่าลูกจะนั่งที่นี่หรือที่บ้าน ลูกก็พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและลูกจดจำพ่อ เราดวงวิญญาณกำลังจดจำพ่อที่จริงแท้ของเรานั้นคือเราอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ พ่อกำลังนั่งอยู่ที่มฤปัน ลูกได้รับวิธีการมากมายที่ลูกสามารถจดจำพ่อได้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกกลับมาเต็มเปี่ยม 16 องค์สมบูรณ์ และเมื่อลูกลงบันไดลงมาองศาของลูกลดลงเรื่อยๆ ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนแรกไม่มีสิ่งใดเจือปน ต่อมาเมื่อลูกลงบันไดมาเพราะความเลื่อมใสศรัทธามีสิ่งเจือปนลูกกลับมาตาโมประธาน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีความเป็นมิตรของสัจจะอย่างแนบแน่น มิฉะนั้นลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกดวงวิญญาณเวลานี้ได้รับความเป็นมิตรของพ่อที่จริงแท้แล้ว ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกต้องจดจำบাবาและเป็นมิตรกับท่าน การจดจำระลึกถึงเรียกว่าความเป็นมิตรเช่นกัน นี่ความเป็นมิตรของสัจจะ ในขณะที่ลูกมีร่างกายเหล่านั้น ลูกดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ นี่ความเป็นมิตรของสัจจะ กล่าวกันว่าใครบางคนได้รับการแต่งตั้งสืบสานจากการเป็นมิตรกับบุคคลสำคัญและด้วยเหตุนี้เขาจึงมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้นลูกมีความเป็นมิตรกับพ่อที่แท้จริงและด้วยความเป็นมิตรนี้ที่ลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน พ่อพูดว่า: พ่อเพียงมาครั้งเดียวเท่านั้น เวลานั้นเพราะลูกดวงวิญญาณมีความเป็นมิตรกับดวงวิญญาณสูงสุดลูกจึงสามารถข้ามฟากไปเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ต่อมาลูกมีความเป็นมิตรกับร่างกาย สิ่งนี้ลูกกำหนดเอาไว้แล้วในละครเช่นกัน พ่อพูดว่า: เมื่อลูกๆ มีความเป็นมิตรกับพ่อลูกจะกลับมาสะโตประธาน สิ่งนี้เรียกว่าการกลายเป็นสภาพที่เป็นยุคทอง ผู้รู้หรือผู้ที่เคร่งศาสนา ฯลฯ คิดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาคิดว่าทุกคนเป็นดวงวิญญาณสูงสุด นี่ก็จะหมายความว่ามัลลลอยอยู่ในดวงวิญญาณสูงสุด จะไม่สามารถมีมัลลลอยปะปนในดวงวิญญาณสูงสุดเลย พ่อพูดว่า: มีมัลลลอยปะปนอยู่ในพ่อจริงๆ หรือ? ไม่เลย พ่ออาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุดเสมอเพราะพ่อไม่ได้เข้าสู่วงจรของการเกิดและการตาย ลูกรู้สิ่งนี้ ในบันดาลูกเช่นกัน บางคนคงอยู่ในการเป็นมิตรของพ่ออย่างมาก และคนอื่นๆ ก็น้อย ลูกบางคนมีความเพียรพยายามที่ดีมากที่จะอยู่ในโยคะ ยิ่งลูกดวงวิญญาณอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับคุณประโยชน์มากเท่านั้น บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยไป พ่อพูดว่า: โอ้ดวงวิญญาณทั้งหลาย จงจดจำนั้น พ่อของลูก อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ พ่อต้องการการคำนึงของร่างกายนี้ มิฉะนั้นดวงวิญญาณสูงสุดจะพูดกับลูกดวงวิญญาณได้อย่างไร? ดวงวิญญาณจะได้ยินท่านอย่างไร? เวลานั้นลูกๆ มีความเป็นมิตรกับสัจจะ ลูกต้องจดจำพ่อที่จริงแท้อย่างสม่ำเสมอ ลูกดวงวิญญาณต้องอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ ดวงวิญญาณนั้นน่าอัศจรรย์และดวงวิญญาณสูงสุดก็น่าอัศจรรย์ โลกนี้ก็น่าอัศจรรย์เช่นกัน เป็นสิ่งที่น่า

อัสจรรยว่าวงจรโลกนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร ลูกเล่นบทบาทรอบด้านตลอดทั้งละครนี้ ลูกดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดขึ้นที่ก้อยในตัวลูก เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์! มีดวงวิญญาณยุคทองและดวงวิญญาณของวันนี้ จากดวงวิญญาณทั้งหมดลูกมีบทบาทรอบด้านมากที่สุด บทบาทของบางคนเริ่มในตอนเริ่มต้น บางของคนอื่นเล่นในตอนกลาง และบางคนมาในตอนสุดท้าย ละครเหล่านั้นทั้งหมดมีขีดจำกัด มีการสร้างขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ เวลามีพลังของวิทยาศาสตร์ ในยุคทองจะมีพลังของวิทยาศาสตร์อย่างมาก โลกใหม่ลูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ที่นั่นพลังของความเป็นจริงเป็นสิ่งหลัก เวลามีดวงวิญญาณอ่อนแอ ที่นั่นดวงวิญญาณมีพลัง ลักษณะและนารายณ์นั้นทรงพลัง ราวันได้ช่วงชิงพลังของลูกไป เวลามีลูกกำลังเอาชนะราวันและกลับมามีพลังอย่างมาก ยิ่งลูกดวงวิญญาณคงอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะมากเท่าไร นั่นคือยิ่งลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อแม่มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมามีพลังมากเท่านั้น ลูกได้รับพลังด้วยการศึกษานี้ ลูกได้รับพลังแล้วลูกก็ปกครองทั้งโลก เพียงในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณมีโยคะกับสัจจะ พ่อพูดว่า: ด้วยการคงอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ ลูก ดวงวิญญาณกลับมามีพลังอย่างมาก พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจแห่งโลก ลูกได้รับพลังคำสั่งจากท่าน ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดของพระเวทและคัมภีร์ และตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เช่นที่พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกก็กลับมามีอำนาจด้วยเช่นกัน ลูกปกครองโลก ไม่มีใครสามารถแย่งชิงสิ่งนั้นไปจากลูกได้ ลูกได้รับพลังอย่างมากจากพ่อ ผู้นี้ได้รับพลังด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกจดจำพ่อแม่มากเท่าไร ลูกก็จะได้รับพลังมากเท่านั้น พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูกเลย เพียงแค่จดจำท่าน เท่านั้นเอง! เวลาที่วงจร 84 ชาติเกิดจะจบสิ้น ลูกต้องกลับบ้าน มันไม่ใช่เรื่องใหญ่โตที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปสู่รายละเอียดมากเกินไป โดยการเข้าใจเมล็ด ลูกก็สามารถเข้าใจว่าต้นไม้ทั้งหมดปรากฏออกมาจากเมล็ดอย่างไร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกโดยสรุป เรื่องเหล่านี้พิเศษสุดไม่เหมือนใคร ผู้คนล้มลูกคลุกคลานเป็นอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพยายามพยายามอย่างมากแต่พวกเขาก็ยังไม่ได้รับสิ่งใดเลย พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ นี่คือการพยายามที่ลูกต้องทำ โยคะของบาร์ตันนี้มีชื่อเสียง ด้วยโยคะช่วงชีวิตของลูกจะยาวนานมาก ลูกได้รับคุณประโยชน์อย่างมากด้วยการเป็นมิตรของสัจจะ ช่วงชีวิตของลูกจะยืนยาวและร่างกายของลูกจะปราศจากโรคภัย มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดปลูกฝังอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครนอกจากลูกๆ บราห์มินที่มีมิตรของสัจจะ ลูกคือลูกของประชาบิดา บราห์มาและลูกเป็นหลานของปู่ ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมากที่รู้ว่าลูกคือหลานของท่าน ลูกได้รับมรดกของลูกจากปู่ นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกควรใช้สติปัญญาของลูกไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ในสัตซังเหล่านั้นผู้คนเพียงแค่มาชุมนุมกันที่โหนดสักแห่ง ไม่มีเรื่องเช่นนั้นที่นี่ ไม่ใช่ว่าลูกแค่นั่งในสถานที่หนึ่งแล้วจะสามารถมีความเป็นมิตรของสัจจะได้ ไม่เลย ลูกจดจำท่านในขณะที่ลูกเดินเหินเคลื่อนไหวและนั่ง นั่นคือลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ แต่เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้น ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นก็หมายความว่าลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ร่างกายปลอม ร่างกายไม่จริงแท้ ร่างกายไม่มีชีวิต ร่างกายทำมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า เมื่อไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ร่างกายก็ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ไม่มีคุณค่าใดเลยสำหรับร่างกายมนุษย์ มีคุณค่าสำหรับร่างกายของชีวิตอื่นๆ บางอย่าง มันคือดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธิในโชคทั้งหมด ดวงวิญญาณพูดว่า “ฉันเป็นผู้นี้ผู้นั้น” พ่อพูดว่า: ดูซิว่าดวงวิญญาณทั้งหลายกลายเป็นอะไร! พวกเขากินไข่ กินปลา กินทุกสิ่ง พวกเขาทั้งหมดเป็นบัสมาสูร (ปีศาจที่เผาตัวเองจนตาย) พวกเขาเผาตัวเองอย่างไร? แต่ละคนนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะและเผาไหม้ตนเอง ดังนั้นพวกเขาจึงได้ชื่อว่าบัสมาสูร เวลามีลูกกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และกำลังกลายเป็นเทพ ทุกคนในทั้งโลกถูกไฟเผาด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ ดวงวิญญาณกลับมาตาโมประธานและนำเกลียด พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากนำเกลียดเป็นสวยงาม ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ จงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เด็กนักเรียนศึกษาที่โรงเรียน แล้วพวกเขาก็เก็บสิ่งที่พวกเขาศึกษาไว้ในสติปัญญาของพวกเขาในขณะที่อยู่ที่บ้าน สิ่งนี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน นี่คือการชีวิตนักเรียนของลูก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก เก็บรักษาความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกนั่งเดินและเคลื่อนไหวไปรอบๆ ลูกๆ มาที่นี่เพื่อได้รับการทำให้สดชื่นขึ้นมาใหม่ ลูกๆ ยังได้รับวิธีการที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ในโลกภายนอกมีสัตซังจำนวนนับไม่ถ้วน มีผู้คนมากมายมาชุมนุมกัน ในความเป็นจริงแล้วนั้นไม่ใช่ความเป็นมิตรของสัจจะ มันคือลูกๆ ที่ขณะนี้ได้รับความเป็นมิตรของสัจจะ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งยุคทอง และลูกก็กลายเป็นนายของสิ่งนั้น มันเกิดจากการมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง นั่นคือจิตสำนึกที่ไม่แท้จริงที่ลูกตกต่ำลงมาด้วยการมีความเป็นมิตรแห่งสัจจะลูกก็สูงขึ้น ลูกมีประสบการณ์ของรางวัลนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่ใช่ว่าลูกจะมีความเป็นมิตรของสัจจะที่นั่นด้วยเช่นกัน ไม่เลย ความเป็นมิตรแห่งสัจจะและความเป็นมิตรของความหลอกลวงถูกกล่าวถึงเมื่อทั้งสองคงอยู่ในเวลาเดียวกัน พ่อที่จริงแท้อธิบายทุกสิ่งเมื่อท่านมา ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใดจนกว่าพ่อที่แท้จริงมา เวลามีพ่อพูดกับลูกๆ ว่า: โอ ดวงวิญญาณ จงเป็นมิตรกับพ่อ ไปอยู่เหนือความเป็นมิตรของร่างกายทั้งหลาย แม้ว่าจะมีความเป็นมิตรของร่างกายในยุคทอง ลูกก็ยังคงบริสุทธิ์ เวลามีลูกกลับมามีบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยการเป็นมิตรของสัจจะ

และจากนั้นลูกก็จะได้รับร่างกายที่สะอาดประจักษ์ ลูกดวงวิญญาณก็จะกลับมาสะอาดประจักษ์ด้วยเช่นกัน ในขณะนี้โลกตาโมประจักษ์ โลกกลับมาใหม่และเก่า ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแน่นอนคงอยู่ในโลกใหม่ วันนี้ศาสนานั้นได้หายไปแล้ว และพวกเขาก็เรียกตนเองว่าศาสนาอื่นดูตั้งแต่เดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขากลับมาสับสน ลูกๆชาวบารัตเวลานี้เข้าใจว่าลูกได้เป็นของศาสนาเทพที่เก่าแก่โบราณ ลูกเคยเป็นนายของยุคทอง แต่ความซบเซาซึ่งนั้นอยู่ที่ไหน? พวกเขาเขียนว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรมียาวนานมาก พวกเขาลืมทุกสิ่ง นี่เรียกว่าเกมเขาวงกต โดยการศึกษาความรู้ทั้งหมดที่พ่อที่แท้จริงให้กับลูกในเวลานี้ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง และแล้วหลังจากครึ่งของวงจร ลูกก็ตกต่ำไปอีกครึ่งหนึ่ง เพราะอาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง ทั้งโลกกลับมาเก่า ลูกเข้าใจว่าลูกได้เป็นนายของโลกใหม่ เวลานั้นลูกอยู่ในโลกเก่า ลูกบางคนจดจำพ่อไม่ได้มากนัก บาบากำลังทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกอยู่อย่าง เป็นชาวสวรรค์ และหลังจากครึ่งวงจรลูกก็ตกต่ำลงมา เพราะอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น โลกจึงกลับมาเก่า ลูกเข้าใจว่าبابากำลังทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกอยู่อย่าง เป็นชาวสวรรค์เป็นเวลาครึ่งวงจรแล้วลูกก็กลายเป็นชาวนรก ลูกกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจด้วยเช่นกันตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกได้รับน้ำทิพย์แห่งความรู้ขนาดนี้ ชีพบาบาได้รับอวยวาระที่เก่า ท่านไม่ได้รับอวยวาระที่ใหม่ ท่านได้รับฮาร์โมเนียที่เก่า พ่อมาในช่วงเวลาของการปลดเกษียณเท่านั้น ลูกมีประสบการณ์ของความสุข พ่อก็มีประสบการณ์ของความสุขเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ความรู้แก่ลูกๆ และปลดปล่อยลูกจากราวัน พ่อเล่นบทบาทของพ่อในความสุขอย่างยิ่ง พ่อต้องมาทุกวงจร บทบาทนี้ไม่มีวันสิ้นสุด ลูกๆควรมีความสุขมาก มากเท่าที่ลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ ลูกก็จะได้รับความสุขที่ยิ่งใหญ่มากตามนั้น เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงน้อย ลูกก็ไม่มีความสุขมากเช่นกัน พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติของพ่อแก่ลูกๆ พ่อมีความรักที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูกๆผู้มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ พระเจ้าพ่อใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ผู้ที่ซื่อสัตย์ทั้งภายในและภายนอกและผู้ที่อยู่อย่างไม่วางใจในการทำงานรับใช้จะเป็นที่รักของพ่ออย่างมาก พวกเขาเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของบาบา ถามหัวใจของลูกเองว่า: ฉันทำงานรับใช้ที่แท้จริงหรือไม่? ฉันอยู่ในความเป็นมิตรของบาบาที่แท้จริงหรือไม่? ลูกจะไปถึงสภาพอะไรหากลูกไม่อยู่ในความเป็นมิตรของบาบาที่แท้จริง? จงเฝ้าแต่ชี้หนทางแก่ผู้อื่นมากมายและลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ตรวจสอบตัวลูกเองและดูว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกอะไรจากพ่อที่จริงแท้ ลูกรู้ว่าสิ่งนี้ตามลำดับกันไป บางคนก็ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ยิ่งใหญ่ และบางคนก็น้อยกว่า มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่เหนือจิตสำนึกที่เป็นร่างทั้งหมดที่ลูกได้รับมา และกลับมาบริสุทธิ์โดยการอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ
2. ในชีวิตนักเรียนนี้ ขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกควรคงความรู้นี้อย่างต่อเนื่องในสติปัญญาของลูก เพียรพยายามในขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูก มีหัวใจที่ซื่อสัตย์และกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่สูงส่งที่ทำงานรับใช้ยุคทองด้วยธรรมชาติยุคทองของลูก
ลูกที่ไม่มีอัลลอยของชั้นสสารเก่าหรือธรรมชาติเก่าของความอิจฉาของความดีอื่นหรือพยายามที่จะพิสูจน์ตัวเองว่าลูกต้องเป็นผู้ที่มีธรรมชาติที่เป็นเช่นยุคทอง และมีชั้นสสารของการพูดว่า "ฮาจิ" อยู่เสมอ! (ใช่แน่นอน) ลูกผู้ที่เพียรพยายามที่สูงส่งเช่นนั้นหล่อหลอมตนเองตามเวลาและงานรับใช้และกลายเป็นทองคำแท้ เมื่ออัลลอยของความหลงทะนงตนและความรู้สึกดูหมิ่นไม่ได้ปะปนอยู่ในงานรับใช้แล้วลูกก็จะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ยุคทอง

คติพจน์:   จับสั้นคำถาม“ทำไม?” และ“อะไร” และอยู่อย่างมีความสุขอยู่ในหัวใจตลอดเวลา

*** โอม ซานติ ***